

blive nødvendigt at afskedige paa Grund af deres fremrykkede Alder, det vil sige, fordi de er saa højt oppe i Aarene, at Ministeriet mener, at de ikke egner sig til at gaa ind under den helt nye Ordning, men som i øvrigt, for den allerstørste Dels Vedkommende, endnu befinder sig i deres fulde Arbejdskraft. Det er haardt for disse Mænd, at de skal se deres Embedsbane afbrudt, forinden de havde ventet det, men det er noget, som maa saa være. Naar man vil have den store Reform, maa man tage det med, men det forekommer mig naturligt og rimeligt, at man søger at stille sig imødekommende overfor disse Mænd. Underdommerforeningen har overfor Udvalget gjort gældende, at man i den Henseende burde søge at strække sig vidt med Hensyn til Vente- penge eller Pension; Udvalget finder dette billigt og retfærdigt og foreslaar derfor under Nr. 5, at der skal tillægges dem af de nuværende Underrettsdommere, der ikke i Henhold til den paagældende eller den foregaaende Paragraf i Retsplejeloven beskikkes ved de nye Underretter eller som Politimestre, forsaavidt de er over 65 Aar gamle, Ret til uanset deres Tjenestealder at erholde to Trediedele af deres sidste Embedsindtægt i Pension. Jeg haaber, at de vedkommende maa kunne føle sig tilfredsstillede derved.

Underdommerforeningen har yderligere overfor Udvalget fremsat et Par Henstillinger gaende ud paa, at der skulde sikres de juridiske Embedsmænd og Funktionærer Diæter og lignende overensstemmende med Nutidens Krav. Udvalget har derom ført Forhandlinger med Justitsministeren. Ministeren har meddelt, at disse Spørgsmaal allerede er under Overvejelse, og at de vil komme til Afgørelse paa anden Maade. Under disse Omstændigheder har vi ikke ment at burde stille noget Ændringsforslag, men maa altsaa her afvente den Afgørelse, som den højtærede Justitsminister paa den ene eller den anden Maade vil foranledige. For mit personlige Vedkommende vil jeg gerne sige, at jeg haaber, at den højtærede Ministers Overvejelser vil føre til, at der bliver givet Embedsmændene og Funktionærerne saadanne Diæter og en saadan Godtgørelse, at de virkelig bliver skadesløse med Hensyn til de Rejser, de foretager. Det er i sig selv, synes jeg, ganske rimeligt og billigt, at en Embedsmand ikke skal sætte til ved de Rejser, han foretager i Embeds Medfør. Men der er ogsaa et andet Hensyn, nemlig Hensynet til Publikum,

Efter min Mening er det godt og rigtigt, at en Embedsmand færdes i sin Embedskreds og saaledes kommer i saa nøje Forbindelse med Befolkningen som muligt, og det forekommer mig derfor, at det vilde være urigtigt, om man skulde lægge noget Baand paa ham i den Retning ved, at han satte til, naar han rejste ud, og derfor af økonomiske Grunde kunde være opfordret til at holde sig hjemme, selv om der ellers kunde være Anledning til at rejse ud i Embedskredsen.

Under Nr. 6 er der stillet Forslag om at indføre nogle nye Benævnelser paa de Embedsmænd, der skal virke under Retsreformen. Maaske vil ærede Medlemmer erindre, at der allerede under første Behandling fra flere Sider blev gjort opmærksom paa, at Betegnelserne: Rigsanklager og Overanklager var lidet heldige, og at det var ønskeligt at ombytte dem med Rigsadvokat og Statsadvokat, som man har det andre Steder. Under Forhandlingerne i Udvalget er der yderligere fra forskellig Side fremsat Ønske om ogsaa nogle andre Forandringer. Man ønsker, at Fuldmægtigene i Højesteret skal benævnes Protokolsekretærer som hidtil, og at Formændene i de kollegiale Retter, Højesteret, Landsretterne, Sø- og Handelsretten i København og Københavns Byret skal benævnes Præsidenter for vedkommende Ret. Disse Betegnelser antages at være mere træffende og svarende til international Skik og Brug. Udvalget har ment, at der, navnlig naar man gik over til at indføre de fremmede Betegnelser Rigsadvokat og Statsadvokat, om hvilke der har været almindelig Enighed, ikke var nogen Grund til at modsætte sig Ønsket om at foretage tilsvarende Forandringer ogsaa paa de andre Punkter, og den højtærede Minister har været af samme Mening. Der stilles derfor under Nr. 6 Ændringsforslag i den nævnte Retning med den højtærede Ministers Tilslutning.

Tilbage har jeg saa kun Ændringsforslaget under Nr. 4 til Lovforslagets § 32. Det drejer sig om det meget omdebatterede Spørgsmaal angaaende Underretssagførernes Stilling. Som ærede Medlemmer vil erindre, opretholder Retsplejeloven den nuværende Tredeling af Sagførerne, vi faar fremtidig Højesterets-sagførere, Landsretssagførere og Underretssagførere. Med Hensyn til Sondringen mellem Landsretssagførere og Underretssagførere bliver Forholdet det, der svarer til den nugældende Ordning, at Landsrets-